

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||latione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

De hominis origine, varijsque euentis, & ipso malorum exortu. Capvt V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](#)

32 DE CONSOL. IVSTOR.

nem labentur, sed ad cœlestia animis sublati, in Deo gaudium suum, & expectationem ponent, eoqz sacto, fructum aeternum virtutis & patientiae suæ ferent.

De hominis origine, varijsque euentis, & de ipso malorum exortu.

CAPVT V.

Verum ut tanti boni initium queratur, recolamus animo praterita, & in illam, quæ nunquam abest à rebus humanis iustitiam & misericordiam Dei intuebimur, in hac firmamentum ac caput consolationis, in toto cursu vita & casibus qz humanis statuemus. Cum enim abs Deo beatissimo omnium rerum bonitate summa inuitato, ut vis illa præstantis ac diuinæ naturæ longius diffunderetur, procreata omnia ordine & ornatu admirando essent, tandem opificium Dei ornatum homo, qui cæteris cum imperio præcesset aditus est simulachrum & imago diuinitatis, quam representaret & ad cuius

in imitationem se formaret. Nihil ille ex vniuerso rerum procreatrarum ordine fælicius, nihil cœlestibus illis mentibus origine proprius fuit. Atque his quidem quoniam incorporeæ mentes erant, dignæ ipsorum natura sedes cœlum est attributum: homo vero cum corporatus esset, terrestri sed delitijs omnibus referto loco positus est, ut summis naturæ innocentis bonis circumfluens eterna ac diuina contemplaretur, & ordine vniuersi considerato DEVM parentem omnium ac dominum adoraret. Hoc cursu vita beatus, tandem in cœlum se inferret. Quum fœlix hac bene ornati corporis & animi constitutio fuit? Ex societate diuina beatissimam vitam ingenti gloria, spe certa amplexa, accedente Dei amore, ut omnia magnitudine ac gusto aeternæ voluptatis plena essent. Huius tanti boni corruptor & turbator diabolus fuit, qui, ut diuus Epiphanius inquit, in melle amaritudinem immiscuit, & pulcherrime comparata-

B S rum

34. DE CONSOL. IVSTOR.

rum rerum ordinem interuertit. Eius in-
uidentia ac fraude homo, neglecta autori-
tate, legeque diuina qua erat deuinctus,
oculos ad excellentiam suam retulit, auer-
tit à Deo. Eius delicti grauitas exfuit,
ut illam diuine mentis imaginem obscu-
raret, ex eoq[ue] id quod aeternum ac per-
petuū vigens erat caducum & mortale ef-
ficieretur. Nam & vulnus in animo graui-
sum est acceptum, diminuto lumine di-
uino, ac voluntate corrupta, corpus etiam
preter innumerabiles, quibus vrgeretur
ærumnas morte corporis multatum est,
quam omnis lueret posteritas, pessimi in
Deum, & seipsum meriti monumentum.
Hæc radix est, per quam letifer ille succus
m[alorum], non solum in stirpem generis
humani est transfusus, verum etiam ter-
ras ipsas, earumq[ue] remotissima, nocente
visu aperuasit. Posteaquam enim dein-
ceps in hoc tam amplum & capax orbis
theatrum homo est immisus, non ei tan-
tum sed & terris, & ceteris rebus omni-
bus

buer naturae additæ sunt, quarum con-
uersio, atrocis in Deum peccati offendio-
nem, omni subsequentis temporis spatio,
omni seculorum decursu ostenderet. Quā-
tum vero vulnus, illud primorum parentū
fuit? cùm subito corporis & animi bonis
exuerentur? proiecti in extrema mala,
quorum grauitatem augerent omnia, in
primis autem sceleris aduersus Dèum ad-
missi conscientia, perenni malo torque-
ret. O iacturam ab illo summo bono in-
gentem, casumq[ue] tristem generis huma-
ni, interuerso ordine creationis diuinae,
prolapsisq[ue] rebus ad interitum, qui fune-
stus vniuerso mundo fuit.

De deo, eiusque ad hominem
seruandum æterna propensi-
one, consilio, & clementia.

CAPVT VI.

Perierat ergò in summa salutis ar-
rerū desperatione homo, nisi eum bo-
nitas dei æterna esset clementia pro-
secutæ

B 6 secunda